Ve Tvých slunečných vlasech
Oldřich Roy Damborský

Slunce
ve tvých vlasech
rozevlátých stromů,
Krajino,
žhne a vábí
a tvé hedvábí
pavučin
mne omotává
a svazuje
a jen mou touhu
po dálkách
v ocelové srdce
ukuješ

Oba známe
tu sladkotrpnou závrať
z dobytí
cest?

Štědrovečerní
Oldřich Roy Damborský

Hnědé hroudy oranišť
zaléhá vloček mrazivá tříšť
skleněný vítr
vločkám náhle vytrh´
bledý svit divoženek
a daleko žene
šedé mraky olova.

Jen světla neubývá ze slova.